

om, at Priserne paa Raavarer er steget, passede ikke. (*Lewinsky*: Nej). Jo, det har staaet paa Tryk, og jeg har ikke set anden Imødegaaelse deraf end det, jeg nævnte før, at en Tobaksfabrikant i „Politiken“ har erklæret, at den Tobak, hvoraf Cigarer fremstilles, er steget, medens anden Tobak er faldet. Men hermed er man ude i noget, som man ikke rigtig kan bevise. Jeg tror ikke stærkt paa dette med Konjunkturerne; thi jeg mindes fra lang Tid tilbage et andet Tilfælde, hvor Konjunkturerne ogsaa kom til at spille den gode Vens Rolle over for det paagældende Erhverv. Det var, den Gang vi skulde af med de 2 Ø.'s Told pr. Pot Petroleum. En Lov derom var vedtaget og skulde træde i Kraft efter saa og saa lang Tids Forløb. Da oplevede vi pludselig, ca. 3—4 Maaneder før Loven skulde træde i Kraft, at Konjunkturerne kom og rakte Petroleumsselskabet, der faktisk havde Monopol paa denne Vare, en hjælpende Haand ved at lade Priserne stige netop de 2 Ø. pr. Pot, som Toldnedsættelsen skulde andrage. Nej, jeg tror ikke stærkt paa dette, og jeg glæder mig over, at Spørgsmaalet om Cigarerne og deres Pris nu, efter hvad jeg ved, er Genstand for Undersøgelse i Erhvervsministeriet, hvis Chef jo maa siges at sidde inde med særlige Betingelser for at kunne vurdere dette Forhold.

Jeg skal dernæst tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til nogle af de Udtalelser, der er fremsat dels af den højtærede Erhvervsminister, dels af de ærede Ordførere for de andre Partier. Den højtærede Erhvervsminister var ikke begejstret for Lovforslaget, sagde baade den ærede Ordfører for Venstre (J. V. Christensen) og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Bunch). Ja, Begejstring er vel ogsaa for stærk en Betegnelse for de Følelser, hvormed den højtærede Erhvervsminister omfatter dette Lovforslag, men han og hans Parti er jo gaaet ind paa det, og Ministeren har selv erklæret, at det Lovforslag, der her behandles, er et Uddrag af et Lovforslag, han selv har fremsat, og som jo omfatter selve det principielle: at løse Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forkorte og jævne Vejen mellem Producent og Forbruger. Den højtærede Erhvervsminister var noget betænkelig ved det Administrationsapparat, som maatte sættes i Scene ifølge denne Lov; men han føjede til, at da den kun skal virke i den korte Tid indtil 1. Januar 1927, kom det vel ikke til at betyde alting. Jeg tror ikke, den højtærede Minister behøver at nære Betænkelighed i saa Henseende, thi

jeg føler mig overbevist om — og jeg synes, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Henrik Nielsen) var inde paa en lignende Tankegang —, at en Lov af denne Art vil virke alene ved sin Tilstedeværelse; alene dette, at de Aftaler, der er truffet, nu skal anmeldes o. s. v., vil bevirke, at der vil komme Gang i Sagerne for at komme bort fra dem, hvis de er ubillige, og det vil ogsaa indvirke paa, at der vanskeligere etableres nye Aftaler. Jeg tror saaledes, at der ikke vil blive overdreven Brug for Administrationsapparatet, naar Lovforslaget er vedtaget.

Til den ærede Ordfører for Partiet Venstre skal jeg sige, at i den Tale, som hans Partis Ordfører i Folketinget (Kragh) holdt, lod han skinne igennem, at Venstre er Tilhænger af at hindre Aftaler, som tilsigter at hemme eller hindre Frikonkurrencen, og som har til Formaal at søge Monopoler etableret. Ja, men dette Lovforslag tager jo netop Sigte paa at komme Aftaler til Livs, som hemmer eller hindrer den fri Konkurrence i at naa sin fulde Udfoldelse, og derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem mente, at han ikke rigtig kunde være med til at fremme dette Lovforslag. Den ærede Ordfører for Venstre og ligeledes den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti berørte ganske en passant Forholdene under Krigen med de daværende Reguleringer og nævnte, at Forholdene aldrig havde været saa gunstige for de handlende som netop da; den Gang tjente de mere end nogen Sinde. Det forekommer mig dog, naar jeg tænker tilbage paa den Tid, at der var Vrøvl nok om det, der blev gjort fra Regeringens Side, Klager nok. I øvrigt vil jeg sige, at naar der er Tale om at fastsætte Priser for en bestemt Vare, som kun kommer her til Landet i et meget begrænset Omfang, saa maa man billigvis tilkende dem, der skal fordele disse Varer, en passende Avance. Men her er jo ikke Tale om at fastsætte Priser, her er Tale om at komme Prisaftaler, som hindrer Prisfaldet i at naa sin fulde Udfoldelse, til Livs.

Endvidere siger den ærede Ordfører for Venstre, at Lovforslaget er uklart, at der ikke siges noget om, hvilke Aftaler der skal paatales. Det forekommer mig dog, at der i § 2 ganske tydeligt staa: „Kollektive Aftaler, der direkte eller indirekte tilsigter at hindre eller hemme Prisfald eller hidføre Prisforhøjelse“ o. s. v. Det er altsaa dette, Lovforslaget tager Sigte paa, og jeg ved ikke, hvor meget nøjagtigere det kan siges. Jeg kunde fristes til i denne Forbindelse at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem og der-